

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1507/2018
22.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Биљане Синановић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Југослава Родића Соколовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару 4К 490/15 од 31.05.2018. године и Вишег суда у Зајечару 2Кжн 52/18 од 03.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Југослава Родића Соколовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару 4К 490/15 од 31.05.2018. године и Вишег суда у Зајечару 2Кжн 52/18 од 03.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару 4К 490/15 од 31.05.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у периоду од 2 (две) године, рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 8.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 8.615,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде. Такође, окривљени је обавезан да Основном јавном тужилаштву у Зајечару, на име трошкова кривичног поступка, плати износ од 13.680,00 динара, у року од три месеца од дана правноснажности наведене пресуде. Окривљени је обавезан и да оштећеној ББ, на име трошкова кривичног поступка, плати износ од 151.125,00 динара, у року од шест месеци од дана правноснажности наведене пресуде. Оштећена ББ је за остваривање имовинскоправног захтева, упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Зајечару 2Кжн 52/18 од 03.10.2018. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Зајечару, па је преиначена пресуда Основног суда у Зајечару 4К 490/15 од 31.05.2018. године, у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Зајечару, окривљеног АА, због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, на основу члана 4. став 2, 42, 45. и 54.

КЗ осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, док је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Југослава Родића Соколовића, одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Југослав Родић Соколовић, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и „предмет врати на поновно одлучивање“.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП таксативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом, а које представљају разлоге из којих овлашћено лице (члан 483. ЗКП) може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3 и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву не опредељује конкретно ниједну поведу закона која у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ наводи да другостепени суд у образложењу своје пресуде није дао разлоге због чега у конкретном случају, није позвао странке и браниоца да присуствују седници већа, иако је то у жалби изричито захтевано – чиме по налажењу овог суда, иако формално не означава, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић